

Iz življenja in sveta

Stalin je obračunal z vsemi levimi in desnimi opozicijalci v komunistični stranki

in njegova moč je močnejša nego kdaj prej. Vest iz Moskve veče celo povedati da mu je namenjeno mesto predsednika v svetu ljudskih komisarijev, funkcija, ki jo je doslej imel Rikov. Na sliki zanimiv spomin na Stalinovo preteklost: Tiralica, ki jo je za njim izdala carska vlada.

Čudesa indijskega rastiinstva in živalstva

Dunajski profesor dr. Molisch, ki se je nedavno vrnil z naučnega potovanja po Indiji, poroča nove doslej neznane podrobnosti o indijskem rastiinstvu in živalstvu. Učenjak navaja kot posebno čudo neko palmo, ki jo botaniki zvejo Phoenix silvestris. Spada med datlove palme in je ne sadež neužit, zato pa služi domačinom ta

palma kot vinska trta.

Domačini v deblo vsekajo nekatere stopnice in v višini krošnje olupijo lubje. V deblo samo potem napravijo zareze v podobi črke V. Iz teh zarezov potem teče sladki sok, ki vsebuje do 10 odstotkov sladkorja. Sok ima okus podobnega našemu vinskemu moštu in ima tudi to lastnost, da zavre ter se spremeni v vino. Pod zareze nastavijo domačini posode in z ene same palme nastrežejo dnevno po 3 litre vina. Domačini pravijo, da »palma krvavi«. Sok poteka iz ran cele tri mesece in palma, ki jo lahko narežejo 20 krat do 30 krat, da na ta način preko 8000 litrov okusnega palmovega vina brez obdelovanja, gnojenja in prirežavanja. Ta način pridobivanja vina prinaša prebivalcem znatnih dohodkov, preseljuje jih pa tudi z zdravju prijazno pijačo. Često se tega vina napijejo letiči psi, našim neopirjem podobne živali, ki podnevi vise v vejah in spe, ponoči pa se opravijo na pašo. Ako zaidejo k posodam s palmovim vinom, se tako napijejo, da omamljeni od alkohola popadajo na zemljo.

Na podoben način pridelujejo ti primitivni prebivalci indijskih nazorov

palmov sladkor.

Drevesu iz vrste palm, ki se imenuje palmyra, odrežejo kobuljni cvet in odrezano mesto toliko časa maneo, da se rana poveča in se ne more zaceliti. V tem stanju izloča rastlina sladkorni sok, ki se strdi in ga domačini porabljajo namesto drugega industrijskega sladkorja.

Tudi o indijskih mravljah je učenjak povedal nove zanimivosti, ki jih je opazil pri gradnji mravljišč. Ta so zgrajena iz posebnega materiala, ki je zelo podoben papirnatemu maslu. Kot vezivo služijo mravljam neka glivica, ki raste v tej masli. Mravlje strmejo po dve glivi, nato pa prinesejo blizu svoje ličinke, ki izločajo pajčevini podobne tanke nit. S temi nitmi

mravlje sešijejo liste glivice.

ter s tem dajo trdno oporo mravljišču. Proces se vrši od glivice do glivice, dokler ni mravljišče lepo povezano, pri čemer ličinke pridno izločajo potrebno nit za vezanje.

Prof. Molisch je poročal tudi o drevesih, ki jih

korenine rastejo v zrak

in ne v zemljo, kakor je običajno pri drevju. Drevo po imenu »mervidi« zrašča s koreninami in z debeli tako na široko, da tvori eno samo drevo skoraj že majhen gozd. Botanični vrt v Kalkuti ima eno tako drevo, ki zavzema dvakrat toliko prostor, kakor je naš Kongresni trg z drevoredom »Zvezdo«.

Učenje tujih jezikov z govorečim filmom

Prva je tvrdka Pathé uvedla učenje jezikov s pomočjo gramofonskih plošč, iznajdba govorečega filma pa je to metodo znatno spopolnila, kajti učenec, ki posluša tuji govor, lahko z očmi obenem sledi izgovarjavi, ker gleda na usta govorečega igralca. V Moskvi uporabljajo to metodo zelo uspešno za angleščino, kar ima to prednost, da prisostvuje pouku neomejeno število dijakov na enkrat. Slike govorečega filma se na platnu razvijajo sprva zelo počasi, ko pa se poslušalci navadijo na izgovor, se vrste slike hitreje, dokler ne dosežejo hitrosti navadne govornice. Sovjetska vlada bo tudi v šole uvedla ta način, ki je dosti praktičnejši nego so gramofonske plošče. Izgleda pa, da bo nova uvedba popolnoma izpodrinila učitelje tujih jezikov in jim vzela posel in zaslužek. Nje prednost je tudi v tem, da učenec igraje in skoro nevede premaga vse težkoče, tem bolj, ker se pri tem tudi zabava nad filmom.

Clemenceau na fronti

Pokojni francoski državnik spomladi 1918. na fronti v pogovoru z generalom Pétainom.

Miklavževa izbira

vseh modnih potrebščin, samovoznic, rokavic, nogavic, krasno perilo, je popolna. Vabim na prav ugoden nakup! DRAGO SCHWAB — LJUBLJANA.

Prva skrb samozvanega kralja

O bivšem afganskem samozvancu Habibulahu, ki je tako neslavno končal svoje kratko kraljevanje, so poročali, da je bilo njegovo prvo delo na prestolu, da je v svoj harem zbral najlepše deklice iz vsega Kabula. Tudi so pravili, da je prvi čin novega kralja bil ta, da je dal postreljati vse svoje nasprotnike. Zopet drugi so trdili, da je pred vsem zaplenil državni zaklad. Zdaj pr se je izkazalo, da je vse to le golo obrekovanje, kajti Habibulahu je sicer vse to odredil res že prvi dan, niso pa to prvi njegovi vladarski čini. Ko je zasedel kraljevo palačo, je dal takoj nalog tiskati nove znamenke s svojo podobo, misleč, da si je s tem zagotovil prestol, ako bo njegova podoba razširjena na znamenkah po vsej državi in po vsem svetu. Vendar pa so ga pregnali prej nego je bilo naročilo izvršeno, tako da je bil še bolj prepričan, da je njegova nesreča pripisati samo znamenkam, ki jih ni imel.

Volnene nogavice

po najnižjih cenah pri

J. Höfler, Miklošičeva 14

K mednarodni konferenci proti opiju

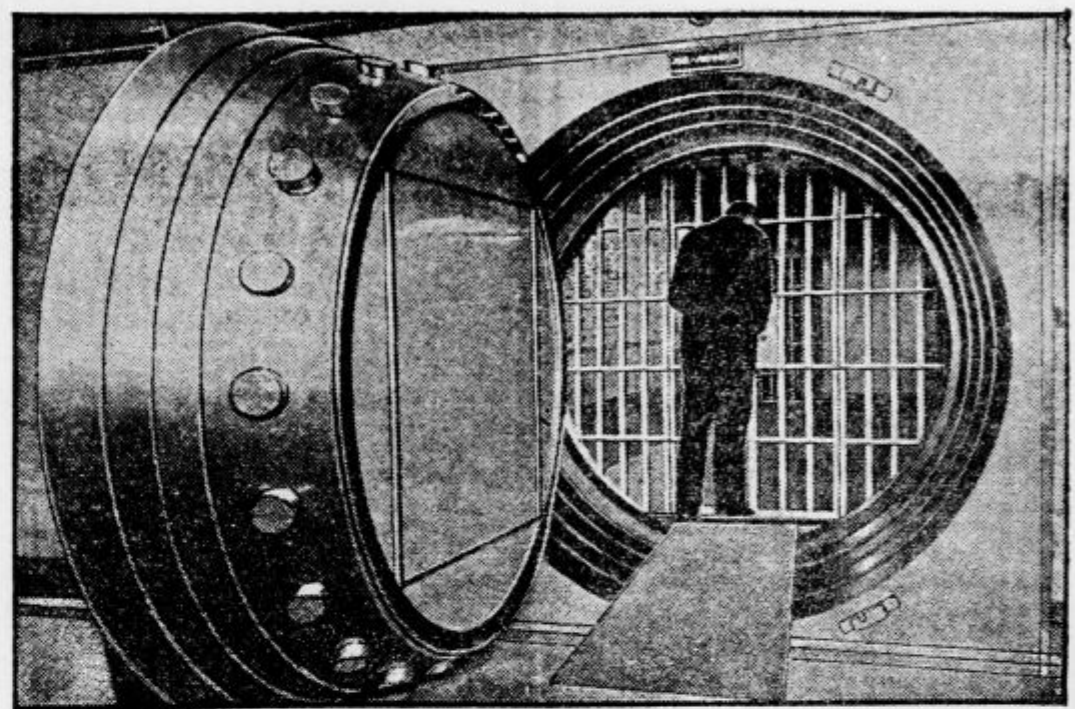
V Berlinu se je sestala 2. dni mednarodna konferenca proti opiju, ki igra zlasti v vzhodnih deželah isto ulogo kakor pri nas alkohol. Ob tej priliki so otvorili tudi razstavo, ki kaže njegove škodljive učinke in dosežanje uspeha v njegovem pobijanju. Gorenja slika je posneta po nekem kitajskem lepaku, ki predstavlja simbolično boj kitajskega ljudstva proti opiju (v podobi tigra) in drugim mamilom (ostale živali).

Država brez pokopališč

Srečna država, ki bi ne potrebovala pokopališč! Zal, da je ni na svetu. Pač eksistira država, ki pokopališča nima, čeprav so ji državljani prav tako podvrženi smrti kakor vsi drugi ljudje na svetu. To je nova cerkvena država. Ima sicer svoj poštni zavod, svoj telefon, svojo posebno železniško postajo in vse mogoče druge komfote za žive ljudi, s smrtjo pa njeni ustanovitelji po vsej priliki sploh niso računali. In tako so bili te dni v nemajhni zadregi, kako naj pokopljejo svojo prvo mrtvakinjo, 70letno Terezijo Desantisovo, ki ji je duša ušla na oni svet, ne da bi prej pomislila, kako bo s telesom na tem svetu. Končno so zadevo rešili v toliko, da so pokopnico pokopali v »inostranstvu«, v nekem rimskem pokopališču na italijanskih tleh. Za bodoče pa so sklenili, da bodo svojim državljanom vendarle osnovali pokopališče, da jim po smrti ne bo treba koprniti po dragih domačih tleh.

Električna razsvetljava v Nazaretu

Civilizacija in nje tehnične pridobitve zmagovito prodira v vse kraje pod solncem. Prodrla je tudi v sv. deželo in v kratkem bo tudi mestce Nazaret, kjer je naš odrešenik preživel svoja deška leta, imelo svojo električno razsvetlavo. Mesto ima danes kakih 6000 ljudi, ki so grško-katoliške vere in se pečajo s poljedelstvom. Angleški kapital je ustanovil družbo, ki bo iz Haife napravila elektrovod v Nazaret, da bo v kratkem zažarel v svitu električne luči.

Vse za varnost denarja

Neka berlinska banka si je omislila novo oklepno zakladnico, za katero je porabila 400.000 kg trdega jekla. Samo vrata do zakladnice tehtajo 35.000 kg in so preko 1 m debele.

Pismo, ki je prispelo v štirih dneh iz francoske Indo Kine v Pariz

Francoska letalca Beffonte in Costes sta prinesla v Pariz 12.000 pism. Na sliki se vidi da je bilo to pismo oddano v Hanouju 17., v Pariz pa je prispelo 21. novembra.

Rudolf Löwit:

Slovo

Neusmiljeno in nezadržno se je bližala ura, ko bi se moral Teodor za dolgih šest tednov posloviti od Emilije, da bi tam nekje daleč, v kakršnemkoli zdravilišču s pomočjo oglikovih kislin kopol pomagal svojemu pesimističnemu organizmu do nove utehe in novega življenjskega poguma. Usodepolni trenutek tega slovesa je stal sedaj neposredno preteč pred njima. Kajti vlak bi moral oditi ob 9.13, kazalec na veliki uri pred postajo pa je kazal že 9.10. Temu primerno in točno, kakor je pravilno napovedoval uradni vozni red, je stal vlak že daleč časa na vzu, pripravjen za odhod, in od časa do časa je šlo kakor nekakšno drhtenje skozi njegovo raztegnjeno telo. Zdelo se je, da ga je sprožilo neko, sedaj že težko zadrževano koprnjenje po izvrševanju dolžnosti, kakor pri tistih posebno dela volinjskih konjih, ki so jih za hip prisilili v odpočitek in brezdelje, a grebejo v nestrpnem pričakovanju novih poti s kopiti po tleh. Teodor si je v kupeju že osvojil vsaj za komolec prost prostor ob oknu. Da si zagotovi svojo zakonito pravico do njega, je položil, v soglasju z obstoječimi potnimi predpisi, na

svoj sedež palico. Nato je ostavil kupe, da bi zadnje tri minute prebil v Emilijini družbi.

Z roko v roki sta se sprehajala kosček poti ob oknu kupeja sem in tja in težka bol jima je napolnjevala srce. Nesteto različnih stvari sta si bila že povedala v zadnjih štiri in dvajsetih urah. A na sruči jima je bilo še mnogo več in še dosti različenjših. Sedaj pa, v odločilnem trenutku, nista spravila besede iz sebe. Naskrivaj, očitno komaj pozornemu gledalcu, so romali njuni pogledi vedno česče k uri in ni bilo utajiti, da so se jima oči pri tem pokrivala s čim dalje intenzivnejšim vlažnim bleškom, dočim je jima čim dalje močnejše drhtelo nekaj okrog ustnih kotov. Po drugi strani pa je bilo jasno, da se bo zgodila vsak čas strašna duševna katastrofa, če ne najdeti v tem hipu besede, ki bi to napetost pretirala.

V nekakšnem navalu ženskega heroizma je šla ona z močnim vzgledom naprej. »Teodor,« se ji je izdaval iz prsi, »ali ti ne ukraine tvojih stvari kakšen železniški tat, če jih pustiš tako dolgo brez nadzorstva?« — »Ha,« je zarenčal z gnevom, toda vesel, da je našel rešilni izhod, ki mu je spreminjal dušno bol v jezo in mu omogočal, da se zneze nad nekim nepoznancem, »ha, to

naj bi se kdo le predrznil! Ta bi mi baš prav prišel. S klofuto ga sumem pod stroj, iztolčem ga iz oblike kakor iz vreče, na tleh ga potepam z nogami, ha, na...« — »Teodor!« je zajokala. »In če udari nazaj? Teodor, obljubi mi, da ne boš skozi teopra, drugače ne bom imela več nobene mime minute!« — »Priseži mi, da se ne stepeš.« — »Do- bro,« je dejal popustljivo, čeprav z nekakšnim samopremagovanjem, »torej obljubim ti in prisežem, da se bom izogibal pretepom.« — »Hvala ti, Teodor,« se je oddahnila, »in boš pazil, da se ne nagneš skozi okno, da ti ne pri- leti ogljen prašek v oči ali da ne izgubiš ravnotežja?« — »Pazil bom, draga Emilija.« — »In nisi pozabil na zama- ške iz bate, da ti ne bi prepil škodoval usesom?« — »Nisem pozabil.« — »In...«

»Veliki Bog, hitro, Teodor, vlak bo odšel!« Teodor se je sunkoma okrenil in skočil na stopnico. »Veliki Bog,« je viknila Emilija znova in segla z rokami pod Teodorjevo sedalo, kakor da ga hoče nečesa ubraniti. »Nič ni,« je pomir- jeval Teodor, »bila je samo odložena lupina banane.« — »Hitro, Teodor, hitro!« Teodor je planil sedaj kakor pod- lasica v kupe. Emilija je politela pred njegovo okno.

Za eno misel pozneje se je za oknom

pojavi Teodor. S prestrašeno naglico se je trudil, da bi zakajeno okno odprl. Končno se mu je posrečilo. Sklonil se je daleč ven in razširil roke. Dvignila se je na konec prstov na nogah in se oklenila brez besede vsega, kar je od Teodorja viselo skozi okno. Tako sta obstala v objemu, ki je bil sicer neko- liko neudoben, a globoko nežen.

Ker se je vlak premaknil, jo je sedaj izpustil.

»In ne pozabi, Teodor,« mu je za- klicala, »marelična potica je v ročnem kovčku na desno, takoj ob nogavicah.« — »Da,« je zatulil nazaj, »takoj desno ob nogavicah...« — »In pazi,« je kri- nila s poslednjo močjo, »da ne sedeš na termovko, kupila sem jo šele včeraj.« — »Da,« je jeknil, »bom že pazil, draga Emilija...«

Emilija je izvlekla svoj beli, batistični robček in Teodor je storil isto. In z očesom v očesu sta si pošiljala svoje zad- nje, tegobne pozdrave in ker je vlak zavozil v lahno krivuljo, se je Teodor nagnil še močnejše iz okna in mahal je z robcem Emiliji, ki je mahala istotako, dokler ni začela postajati njena ljublie- na postava čim dalje bolj tuja in mahn- na in dokler se ni sorenčila v majhno, belo točko, ki je kmalu izginila v di- mu in pari oddaljene postaje.

»Zdi se, da ti je kočitev od žene zelo težka,« se je oglasil tedaj poleg Teodora ženski glas in ga spravil od okna.

»O, ne,« se je zasmejal Teodor in po- kozil svoj spremljevalki roko okoli pa- su, »ampak veš, tako bo še najmanj su- mila. Sedaj pa hočeva misliti na naj- njih šest dolgih, krasnih tednov.«

Emilija je ostavila postajo. Pred po- stajo se je ogledala. Vstopila je v neki avto. »Krasno, čudovito!« Tedaj, Bobi, kam se peljeva sedaj?« je vprašala v avtu mladega moškega. »V kopališče ob morju, ljubica moja.«

Najnovejše slikanice,

kakor tudi

mladinske knjige za Miklavža

se dobe v največji izbiri v knjigarni Tiskovne zadruge v Ljubljani, Prešer- nova ul. 54 in pri njeni podružnici v Mariboru, Aleksandrova c. 13.

Arthur Bernades

BELFEGOR

Pustolovski roman

PRVI DEL

»Moj Bog! Ne!«
 »Dobro si ogled B v Bellegarde' in B v Belfegor'«
 »Prav.«
 Koleta se je zagledala v črki, ki ju je bil oče naznačil.
 »Ali se ti ne vidi, kakor da je obe zapisala ista roka?« je spet vprašal Chantecoq.
 »Pa res!« je prihrčalo dekle.
 »To še ni vse,« je nadaljeval detektiv. »Oglej si zdaj kufarčuljo pri G.«
 »V obeh pisavah je enaka.«
 »In pri L?«
 »Prav tako.«
 »Oče!« je zdajci prestrašeno vzkliknila Koleta, »menim, da sumiš gospoda Bellegardea samega?«
 Detektiv je molčal.
 »To je nemogoče,« se je odločno uprla deklica... »Ali nisi sam rekel, da je hotel prikazati pobiti gospoda Bellegardea na tla?«
 »Rekel sem.«
 »Nu, tedaj?«
 »Ničesar ne čudim! Vidim le, da sta Bellegardeova in Belfegorjeva pisava za čudo podobni druga drugi.«
 »Kdo ti pa pravi,« je razburjeno dejala Koleta, »da Belfegor, za katerega bi bilo vendar najbolj varno, da bi bil pisal na stroj, ni slišal posnemati pisave gospoda Jacquesa?«
 »V kak namen?«
 »Seveda zato, da bi ga policija osumila.«

»Prav to je čisto, kar sem hotel slišati od tebe!« je rekel stari detektiv.

»Toda si mojih misli?«
 »Docela.«
 »Oh, kako me to veseli!«
 »In še mene,« je je prihrčal Chantecoq. »To odkritje je znatno zmanjšalo tirišče mojih raziskav...«
 Z iskrenimi očmi je nadaljeval:

»S tem je zanesljivo dokazano, da Belfegor pozna Bellegardea... Treba je tedaj, da jamem poizvedovati v okolici najnega novega znanca. Očitno je imel Bellegarde v svojem poklicu in pri svojih poročevalskih izsledovanjih posla z ljudmi vsake vrste. Skoro gotovo se je srečaval tudi z osebam dvomljivega slovesa. Mimo tega morava uvaževati njegove zasebne stike... Slišal sem, da se shaja pri njegovi prijateljici Simoni Desrochesovi zelo pisana družba. S te strani bi potemtakem...«

A veliki kriminalist ni utegnil končati stavka... zakaj tisti mah se je razletelo steklo v oknu in okrogel kamen, okoli katerega je bilo skrbno ovito pismo, je padel Koleti pred noge.

Chantecoq je kakor strela planil k oknu in ga naglo odprl. Vrtilček, na katerem je stala vitla, je bil zapuščen, a zdelo se mu je, kakor da je telca po drevoredu temna postava, ki se je takoj nato umirila v mrak.

Detektivova prva misel je bila, da bi jo ubral za neznancem. A s tem bi bil samo izgubil nekaj dragocenih minut. Zapri je okno in se vrnil h Koleti, ki je bila med tem pobrala kamen in ga podala očetu.

Detektiv je razvozlal močno vrčico, s katero je bilo pismo pritrjeno na kamen. Bilo je naslovljeno nani, Raztgal je ovoj in bral: »Gospod Chantecoq! Dober nasvet vam dam: prestanite se zanašati zame, ali pa se bo zgodila vam in vaši hčeri nesreča.

Belfegor.

»To je pa res višek predznosti!« je vzkliknil Chantecoq.

12. poglavje

Tema je obdajala hišo gospodične Desrochesove. Za zastori oken, ki so gledale naprej, ni gorela luč. Tudi slišati ni bilo ničesar, razen zamucklega dindranja oddaljenih voz... Samo dve okni na vrtni strani sta bili razsvetljeni: eno v prvem nadstropju, v Simonini sobi, drugo pa v pridičju, v salonu, kjer si skozi tenčico zaves razločil postavi Elze Bergenove in Mauricea de Thouarsa.

Oba sta bila pravkar prišla do Simone, ki si je bila po zelo slabem dnevu vendar že pomirila. Maurice de Thouars je bil videti posebno nervozen in vznemirjen... Nestrpen vzklik mu je ušel... in zagodrnjal je, kakor da stežka premaguje jezo:

»To je preveč!... Tega ne prenesem!«

»Gospod de Thouars,« je mirno dejala Skandinavka, »ali bi mi dovolili, da vam nekaj svetujem?... Če hočete doseči cilj, katerega ste si izbrali, morate biti potrpežljivi...«

»Ali menite, da nisem?«

»Do danes ste bili pametni... bodite tudi poslušni!«

»Moje moči je konec!«

»Bodite vendar malo bolj hladnokrvni... Trdno sem prepričana, da bo morala Simona preiti ali slej primerjati, kateri je boljši, vi ali ta človek. Prav nič ne dvomim, da bo primera ugodna za vas... Zato vam še enkrat pravim: potrpite! Ostanite nasproti Simoni tisti, ki ste bili do današnjega dne. Zaupanje, ki vam ga izkazuje, vas mora vendar hrabriti.«

»Rad bi bil za nekaj dni starejši,« je mirno rekel gospod de Thouars.

Stenska ura je odbila polnoč. Gospodična Bergenova je pritisnila na zvonec električnega gumba... Takoj nato je stopila v sobo komornica Juliette.

»Stopite pogledat, ali gospodična česa potrebuje!« je velela družabnica.

Sobarica je ubogala. Šla je po stopnicah na vrh, tih odprla vrata gospodične Desrochesove in pogledala v njeno sobo, ki ji je dajala nočna lučka nekaj svetlobe.

Letos bo Miklavž osrečil

pridno deco z velezabavnimi pripovedkami, ki so izšle v lepih knjižicah s številnimi slikami.

Janko in Stanko — Prihode gospoda Kozamurnika — Skok, Emok in Jokica Prihode porednega Bobija — Simko debelinko — Princeska Zvezdana

Za mal denar mnogo srečnih in veselih uric mladini

Knjige se dobijo po Din 12.— v Ljubljani:
 v oglasnem oddelku »Jutra« v Prešernovi ulici.
 v Tiskovni zadrugi v Prešernovi ulici
 v Ekspozituri »Jutra« v Šiški na Celovski cesti ter
 v podružnicah »Jutra« v Mariboru in v Celju.
 Poštna naročila je nasloviti na upravo »Jutra« v Ljubljani.

Tretorn

**vrhne čevlje
in snežne čevlje**

dames vsakdo kupuje, ker je postala ta znamka radi svoje odlične kvalitete in elegantne fazona ljubljencev vsega sveta.

Zahtevajte samo
»TRETORN« vrhne in
snežne čevlje!

Obi. koncesionirana

Šoferska šola

GOJKO PIPENBACHER

Ljubljana, Dunajska cesta 15

Pisarna in informacije: Rutarjeva 9

Zahtevajte prospekte!

Nakoristnejše

Miklavžovo darilo

za šolsko mladino je
otroška pisalna miza

Kdor ima šolsko deco in želi od nje vztrajnega pčjenja, naj nudi otroku nadvse praktično

otroško pisalno mizico
 katera je uporabljiva od 6. do 18. leta in ki prisili otroka k pravilnemu držanju telesa, nog in rok, ter mu obenem nudi vso komodnost. Mizico, ki je tudi shramba za šolske potrebščine, izdeluje

Ignac Repše,

tvornica in zaloga pohištva,
 LJUBLJANA, DVORNI TRG 1.

Pozor!

Zahtevajte povsod pri vaših cenjenih trgovcih le **Kernove biskvite, deserte in napolitanke**, ker so najboljše. — Izdeluje jih edino le

A. KERN

14689. Tovarna kekse KRAJN.

Za Miklavža
 popusta pri
10% znani tvrdki
Gričar & Mejač
 14537 Šelenburgova ulica 3

Specijalistinja za steznike

Mm. STUZZI

Ljubljana, Tavčarjeva ulica št. 4, II. nadstr.
 (vogal Dunajske ceste)

prevzema in izgotavlja po meri vsa v to stroko spadajoča dela

trebušne pasove

kakor tudi MODELE, predpisane po zdravnikih, izdeluje kar najvestneje. — Popravila se radevoljno prevzemajo.

**Znižane cene
za Miklavža**

Oglejte si izračune in otroške vozičke, trikotke, holenderje, male avtomobile, šivane stroje najnovejša dvokolesa, pnevmatiko itd. Velika izbira. Prodaja na obroke. Ceniki franco. »TRIBUNA« P. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov, Ljubljana, Karlovska cesta 4.

Presečila se je v boljšo bodočnost naša skrbna zlata marnica in tašča, gospa

Viktorija Jeretina

po dolgem in mukopolnem trpljenju, prevlečena s sv. zakramenti.

Na njeni poslednji poti jo spremimo v torek, dne 3. t. m. ob 3. pop. iz hiše žalostlj. Sv. Jakobova trg. št. 8 na pokopališču pri Sv. Križu.

Ljubljana, dne 1. decembra 1929.

KAREL, JOSIP, sinova. ERNA, hči.

FLORA, sestra. 15705

Trgovci in športni klubi

naročajo na debelo

smučarske in druge čepice

pri **Albinu Fazbecu v Kranju**
 Slovenija 14679/a

Ines! Blagodat onim

ki jim izpadajo lasje. Že po parkratni uporabi ustavi izpadanje las in pospešuje njih rast. Sredstvo, ki nadkriljuje vse dosedanje iznajdbe. Preizkušeno od uglednih oseb. Lonček 38 Din. — Glavno zastopstvo Ines, Merosodna ulica številka 1-1.

Snežne čevlje

in galoše sprejema v popravilo tvrdka

M. Trebar
 Sv. Petra c. 5

Prostite se od Beka patronov, preizkušene od Waffen-technische Versuchstation (Orožnikovski preizkuševališča) Neumannsche — Neuman in Nemčiji.

Začetna brzina prične s 319 m razcep 75.7%

S. Kočonda, Zagreb, Ilica 40.

Naročila po pošti se odpremljajo letnega dne. Loka naročila dostavljamo v hišo

Telefon 20 — 51

14113

Cenjenim damam in gospodom

15706

namnjam, da sem svoj modni salon za izdelavo oblačil za dame in gospode preselil na Jurčičev trg 2, I. nadstropje. Vsa dela se izvršujejo po najnovejši modi in pod mojim lastnim nadzorstvom. Za cenjena naročila se priporoča

TEODOR KUNC

Ljubljana, Jurčičev trg št. 2, I. nadstr.

Direkcija državnih rudnika Velenje

nabavi:

Na dan 30. decembra 1929.: 1 km. 1 1/2 tonski tovorni avtomobil; 1 km. bencinski motor 46 HP.

Na dan 16. decembra 1929.: 1 km. jarnskega česa.

Na dan 23. decembra 6000 m gole elektr. bakrene žice in 600 kom. izolatorjev; 3000 kg bencina 720-25.

Ponudbe, za vsak artikel posebej je predložiti najkasneje do 11. ure gori navedenih datumov pri podpisani.

Iz pisarne Direkcije državnega rudnika Velenje.

Pristopajte k Vodnikovim družbi!

14689. Tovarna kekse KRAJN.